

Dansk Europamission

Nr. 2 · marts-april-maj 2008
40. årgang

Hjælp til forfulgte - Evangeliet til alle...

Hjælp i nødens stund

Dansk Europamission
Postboks 60, 2880 Bagsværd
Tlf. 4444 1313 · Fax 4444 1300
E-mail: daneu@daneu.dk
Hjemmeside: www.daneu.dk

Gavegiro-konto 808 2200
Bankkonto 3140-0008082200
Danske Bank

Dansk Europamission er en fælleskirkelig organisation med medarbejdere fra og partnerskabsprojekter i evangelisk-lutherske, romersk-katolske og ortodokse kirker samt forskellige frikirker, deriblandt baptist- og pinsekirker.

Formand for bestyrelsen:
Pastor Bent Honoré

Formand for repræsentantskabet:
Sognepræst Henning Astrup

Generalsekretær:
Pastor Henrik Ertner Rasmussen

Ansv. redaktør: Henrik Ertner Rasmussen
Redaktør: Henrik Due Jensen
Forsidefoto: Stefan Dimotrov
Layout: Janni K Poulsen
www.himmelblaa.dk
Tryk: AKA-Print A/S
ISSN nr.: 0903 3548
Oplag: 9.700

“Dansk Europamission” tilsendes gratis

Vore rejsesekretærer kommer gerne forbi.
Kontakt venligst:

Henrik Due Jensen, Vallensbæk
Tlf.: 4444 1313. Fax: 4444 1300
E-mail: hdj@daneu.dk

Nete Ertner Rasmussen, Everdrup pr.
Tappernøje.
Tlf.: 4444 2040. Fax: 4444 1300
E-mail: ertner@mailme.dk

Henrik Ertner Rasmussen, Everdrup pr.
Tappernøje.
Tlf.: 4444 1313 (kontor), 4444 2040 (priv.)
Fax: 4444 1300
E-mail: her@daneu.dk

Poul Thomsen, Gatten, pr. Farsø
Tlf.: 9866 3035. Fax: 9866 3536
E-mail: saronsslette@mail.dk

Benjamin Bach, Gladsaxe
Tlf.: 4444 1313. Fax: 4444 1300
E-mail: benjamin@daneu.dk

**AF GENERALSEKRETÆR,
PASTOR HENRIK ERTNER RASMUSSEN**

Et opråb

Fra især to lande, hvorfra vi ellers i de forløbne fem-ti år har hørt om støt og rolig vækst i evangeliets udbredelse og en relativ frihed for kristne menigheder og deres arbejde, nemlig Algeriet og Kasakhstan, har vi i den sidste tid fået foruroligende meldinger. Nu begynder regeringsmyndigheder at slå ned på menighederne og deres ledere. Der er to fronter i forsøget på at begrænse den kristne missions virke: 1) Disinformation og direkte hadkampagner i medierne. 2) Pludselige razziaer i menighedernes kontorer og/eller deres præsters hjem og anklager spændende fra skatteunddragelse og evt. anden økonomisk svindel til spionage for fremmede magter.

I Algeriet er de kristnes antal vokset nærmest eksplosivt, ifølge velinformerede skøn til omkring 80.000, og det begynder åbenbart nu for alvor at forurolige myndighederne. Mange af dem, som bliver kristne, er ikke arabere, men tilhører de oprindelige stammefolk, berberne og kabylierne, som kun overfladisk er blevet påvirket af islam, og som er bevidste om, at de som folkeslag har en kristen fortid. Men disse menigheder tiltrækker også mange af de muslimer med arabisk baggrund, som søger et alternativ til den form for islam, som gennem mange år har forårsaget terror, død og ødelæggelse. Det foruroliger!

I Kasakhstan har regeringen siden Sovjetunionens opløsning vist en vis respekt over for religionsfriheden. Alligevel har der hele tiden været en tendens til at være på vagt over

for især muslimer, der ville skifte religiøst tilhørsforhold. Så længe rusere ville udøve deres ortodokse kristne tro, til nød deres baptistiske eller anden evangeliske tro, uden at ville tiltrække etniske kasakhere, usbekere eller folk fra andre traditionelt muslimske folkeslag, var alt godt. Men at kristne, Hare Krishna-tilhængere og andre ikke-muslimer begynder at tiltrække muslimer, det vækker uro og forargelse, og nu vækker det også myndighedernes vrede. Man forsøger at plante historier i medierne baseret på løse rygter om kriminelle forhold, som angiveligt skulle herske i menighederne, og så kører myndighedsapparatet ind med det tunge skyts i form af husransagelser, arrestationer og anklager, der kan resultere i tårnhøje bøder eller flere års fængselsstraf.

I Tyrkiet tyder det på, at de bestialske mord på tre kristne for ca. et år siden i byen Malatya i hvert fald delvist skete som et resultat af en ondsindet mediekampagne imod kristen mission, en kampagne, som har stået på i de sidste 15-20 år, og som blander fakta og fiktion på en så raffineret måde, at den menige tyrker står med billedet af kristne missionærer som agenter for fremmede magter, der forsøger at nedbryde det tyrkiske samfund indefra for at lægge det i hænderne på vestlige stormagter. En af Dansk Europamissions nære tyrkiske venner oplevede for eksempel, at en lokal tv-station lavede et program om ham, hvor de viste præcis, hvor han boede, hvorefter en menneskemængde troppede op foran lejligheden og begyndte at kaste med sten

Indhold

Et opråb

Af Henrik Ertner Rasmussen ... side 2

Inspiration fra Indonesien

Evangelisering, bøn samt arbejde for fred og forsoning ... side 4

Mette samler ind for Dansk Europamission

Startede indsamling blandt arbejds-kolleger ... side 6

57 skoler åbnet på tre år

... side 7

Sigøjnere i sneen

Engle på besøg ... side 8

Lys og håb i et mørkt landskab

Af Tim Peters, Sydkorea... side 10

Forfulgt?

Dette spørgsmål vil vi gerne rette til menigheder, kirker, skoler og andre interesserede i Midt- og Vestjylland.

Dansk Europamission arrangerer prædikenuge i uge 39... side 11

Politiet chikanerer ofre for religionsforfølgelse i Indien

Betjente fængsler kristne, efter at de er blevet overfaldet af hindu-ekstremister i Karnataka ... side 12

Pakistan

1200 "slavearbejdere" blev smidt ud af deres huse, men fik hurtigt hjælp fra Dansk Europamission ... side 14

Invitation til Dansk Europamissions 44-års-fødselsdag

... side 16

I nødens stund kom hjælpen

Sneen lå nogle steder 1 meter dybt. Vejret var koldt – næsten minus 10 grader. Vores samarbejdspartner i Bulgarien havde købt kasser med mad til fattige sigøjnere. Han blev mødt af børn med bare tæer, som havde alt for lidt tøj på kroppen og boede i dårlige huse.

Sigøjnerne burde nok være mismodige over deres situation, men gang på gang blev vores samarbejdspartner mødt med kristnes taksigelse, hvor de bad til Gud og lovpriste Ham for, at de ikke var glemt på trods af, at de var fattige, levede isoleret fra omverdenen og var udstødt af samfundet.

Ved at have modtaget mad fra vores samarbejdspartner kan de kristne sigøjnere bedre overleve vinteren, indtil sommerperioden for forefaldende arbejde begynder igen. Læs artiklen side 8.

Benjamin Bach
Netværkskoordinator

ind i hans bolig. Han blev smidt i fængsel og tortureret, men kom ud igen, dog mærket for livet.

Lad os bede om beskyttelse af vore kristne brødre og søstre mod disse ondsindede kampagner, så at de kommer igennem dem styrket i deres ånd og kraft til at vidne om Jesus. Lad os tillige bede for, at vore politikere får mod til at sige fra over for de regeringer, som på denne måde tillader og aktivt deltager i grundløs forfølgelse af kristne. Det vil blive forsøgt at få vestlige ambassader i Algeriet til nøje at følge de retssager, som vore brødre i Algeriet er stævnet i, så at de kan få et grundlag for at bedømme, hvor stor respekten for religionsfriheden er i landet, at den ikke kun omfatter respekten for den tro, en given person via sit familietilhørsforhold har, men også respekten for retten til at skifte tro, en ret, som er fastslået i Den universelle Menneskerettighedserklæring, artikel 18.

Af Henrik Ertner Rasmussen

Inspiration fra Indonesien

Evangelisering, bøn samt arbejde for fred og forsoning

AF HENRIK ERTNER RASMUSSEN

Indonesien er den største stat i den islamiske verden regnet efter indbyggertal. Befolkningen er delt mellem muslimer, kristne, hinduer og budhister. Mange danskere har lært øen Bali at kende som et ferieparadis, men Bali er lige så lidt repræsentativt for Indonesien, som Fanø er det for Danmark, ja, måske i virkeligheden mindre. Bali udmærker sig ved, at flertallet af øens indbyggere er hinduer. Andre steder i Indonesien er flertallet kristne, og de fleste steder er flertallet muslimer.

I manges øjne står Indonesien som et sted, hvor de forskellige religioner trives i et harmonisk forhold indbyrdes. Det er til dels sandt, men også kun til dels. Mange steder har landet, især i de sidste ti år, været skueplads for blodige konflikter mellem især muslimer og kristne.

Under alle omstændigheder er kristne udsat for en voksende diskrimination i samfundet. Bl.a. har de meget sværere ved at få lov til at bygge de kirker, som er nødvendige for, at menighederne kan få plads til alle dem, der gerne vil gå til gudstjeneste. Indonesiens kirke har det omvendte problem i forhold til Den danske Folkekirke. Her lukker vi kirker, fordi der ikke kommer mange nok til gudstjenesterne, mens man i Indonesien må bygge stadig flere nye kirker for at få plads til de stadig flere, som bliver kristne, og som vil have mulighed for at gå i kirke.

Problemet er blot, at myndighederne - i stedet for at give tilladelse til at bygge flere kirker - mange steder faktisk lukker kirker, ofte under pres fra muslimer, der føler kirkernes vækst som en trussel, ja, somme tider er det de kristnes og deres kirkers blotte tilstedeværelse, de ser som en trussel.

”Truslen” er i og for sig reel nok, hvis man betragter kirkevækst som en trussel. Antallet af kristne er fra Indonesiens grundlæggelse som stat i 1945 vokset fra ca. 8 % til i dag måske 25 %. Dette tal er dog uofficielt, men visionære kirkeledere betragter det som sandsynligt, at antallet af kristne i landet i år 2020 vil være over 50 %, og at det i de større byer i landet allerede i år 2010 vil være over 50 %.

Denne udvikling forsøger magtfulde politiske ledere at imødegå ved at indføre mere og mere islamisk lov. F.eks. er der provinser, hvor skoleelever, selv i private skoler eller skoler drevet af trossamfund, ikke længere må få undervisning i andre religioner end den, de er vokset op med. Dette er mange moderate muslimer kede af, for de vil gerne have, at deres børn vokser op med en god forståelse og respekt for andres religion, og det vil regeringen ikke længere støtte dem i.

Et andet typisk forsøg på islamisering er at fremme lovgivning, som forbyder læger at behandle patienter, som ikke hører til deres egen tro. Især fanatiske muslimer er bange for at blive ”urene,” hvis en ikke-muslim rører ved dem. Problemet er dog, at der procentvis er flere kristne læger end muslimske, så kristne læger mister indkomst, da de kun må behandle folk fra deres eget kristne mindretal, og muslimer kommer til at lide under lægemangel, da der på nationalt plan ikke er tilstrækkeligt mange muslimske læger. Endvidere er mange muslimer ligeglade med, hvilken religion lægen tilhører, bare de kan have tillid til, at de får en god behandling, og de kristne læger har normalt et godt ry.

Islamisterne i det politiske system og

Jeff Hammond, leder af Bless Indonesia Today, Dansk Europamissions samarbejdspartner, samt den muslimske lærer, Gus Sholeh, tager sammen rundt i Indonesien for at vise befolkningen i konfliktramte områder, at kristne og muslimer kan være venner, arbejde sammen og derved skabe fred og forsoning, hvor der har været krig og bittert fjendskab.

de islamiske terrorbevægelser har samme mål. Forskellen er blot, at de politiske islamister vil lade tiden klare problemet ved at lade det kristne samfund i Indonesien lide en langsom kvælningsdød, mens terrorbevægelserne vil have en hurtig løsning på ”det kristne problem” ved militær aktion. De politiske islamister støtter i visse tilfælde terroristerne indirekte gennem at undlade at yde militær beskyttelse til kristne grupper, som er i fare for at blive angrebet af terroristerne. F.eks. har der været tilfælde, hvor militære ledere har ladet deres styrker være optaget af at holde øvelser, mens terrorister har angrebet kristne samfund, også selv om kristne ledere har informeret myndighederne om, at der har været terroristangreb under opsejling.

De kristne ledere i Indonesien er dog klar over, at hvis blot de kan bevare en sund lære med iver for evangelisering i menighederne, så vil det i det lange løb ikke kunne lykkes at standse udviklingen hen imod et kristent flertal i den nation, som i mange år ellers har været kaldt verdens største muslimske nation. Det går dog ikke af sig selv. Derfor bliver der bedt intenst for Indonesien, og derfor skal vi også være med til at bede. I mange kirker er der tradition for, at folk på hverdage møder op i kirken kl. 5 hver morgen for at bede, og det er ikke bare deres personlige behov, de beder for, men i høj grad for hele Guds kirke og for evangeliets udbredelse. Det er meget inspirerende at se indonesiske kristnes iver for mission og evangelisering!

Men de er også klar over, at evangelisering af muslimer ikke uden videre er mulig. I mange tilfælde kræver det at give et kristent vidnesbyrd over for muslimer, at man for det første tager personlige risici, at man er villig til at opgive at være selvhævdende, både på egne og kirkens vegne. En præst

på Java, hvor der er mange ekstremistiske bevægelser, begyndte at besøge lederen af en lokal afdeling af den islamistiske bevægelse Hizbullah (ikke samme bevægelse som den libanesiske milits). Præsten blev modtaget gæstfrit, som traditionen nu byder, men han fik også at vide, at Hizbullahs mål var at udrydde de vantro, om nødvendigt ved at slå dem ihjel. Efter mange besøg og mange kopper te hos lederen oplevede præsten, at lederen sagde til ham: "Du er godt nok den flinkeste vantro, jeg nogensinde har mødt!"

Efter tsunamien den 26. december 2004 foreslog præsten lederen af Hizbullah, at Hizbullahs aktivister og frivillige fra hans kirke sammen skulle tage til katastrofeområdet i Aceh for at hjælpe. Det betød, at de før så fjendtlige muslimer fra Hizbullah nu betragtede de kristne som venner, og nu kan de kristne regne med opbakning fra Hizbullah, hvis de har problemer med, at myndighederne ikke vil tillade et kirkebyggeri eller ligefrem vil lukke en kirke. Men det krævede en årelang, målbevidst ind-

sats, hvor præsten tog store personlige risici. Men det bar frugt. Det er ikke for ingenting, Jesus lover: "Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn."

Her er måske én af løsningerne på problemet med forfølgelse og diskrimination mod de kristne. En stor del af problemet har helt klart været manglende personligt kendskab mellem kristne og muslimer. Man har kun kendt hinanden som grupper med negative etiketter på som resultat af fordomme. Men med det personlige kendskab og arbejdsfællesskabet er fjendebillederne blevet nedbrudt.

Indonesiens kirke kan med andre ord både inspirere os med hensyn til evangelisering og bøn, samt hvordan man arbejder på fred og forsoning mellem indbyrdes fjendtligt indstillede grupper. Også Dansk Europamissions samarbejdspartner i Indonesien, Bless Indonesia Today, har påbegyndt freds- og forsoningsprojekter, der allerede bærer frugt i form af bl.a. et fælles jobkabelsesprojekt mellem muslimer og kristne.

Indonesiske kristne og muslimer står her samlet i andagt i forbindelse med grundstensnedlæggelse til et lokalt freds- og forsoningscenter.

Mette samler ind for Dansk Europamission

Startede indsamling blandt arbejdskolleger

AF HENRIK DUE JENSEN

Mette så fattigdommens konsekvenser, da hun for nogle år siden besøgte Thailand sammen med en kollega, hvis far havde ligget død i tre år, men officielt ikke var blevet begravet, da hele familien skulle være samlet, når hans aske skulle spredes i en flod. Mette deltog sammen med sin kollega i denne ceremoni.

På denne rejse blev hun også konfronteret med fattigdommens uhyggelige væsen og så med egne øjne børn med amputerede ben og arme vandre rundt på gaderne for at tigge. Disse oplevelser sidder stadig fast på hendes nethinde, og det

hjælper hende til at gøre en indsats for børnene i Indien, som hun samler ind til på vegne af Dansk Europamission.

Det hele startede med, at hendes datter kom i Bethlehemskirken i København, og da der en dag kom en præst fra Indien, som fortalte forsamlingen om de indiske børn, der var blevet ofre for tsunamien i 2004, rørte det Mettes hjerte. Man kunne for ganske få midler gøre livet bedre for disse forældreløse børn og give dem mad og skolegang. Mette og hendes datter besluttede sammen at støtte et af disse børn og det har de gjort lige siden.

Men Mette ville gerne gøre mere for børnene og spurgte sin chef på KAB, om hun kunne lave en indsamling blandt medarbejderne. Det gik chefen med til efter flere samtaler. For nylig modtog Dansk Europamission de indsamlede penge, og de vil snart gøre en forskel blandt de indiske børn på børnehjemmet i Indien.

Vi håber, at andre også vil blive inspireret til at lave lignende indsamlinger, der fremmer sagen mht. at hjælpe nødstedte kristne.

Tegning af gavebrev med Dansk Europamission

Jeg ønsker at tegne gavebrev med Dansk Europamission

Jeg ønsker, at gavebrevet skal lyde på et fast beløb på kr. _____ årligt.

eller

Jeg ønsker, at gavebrevet skal lyde på en procentsats på ____ % af følgende (sæt kryds):

____ Bruttoindkomst indeværende år

____ Skattepligtig indkomst indeværende år

____ Bruttoindkomst foregående år

____ Skattepligtig indkomst foregående år

____ A-indkomst indeværende år

____ Andet _____

____ A-indkomst foregående år

Jeg ønsker, at gavebrevet skal lyde på 10 år og herefter ophøre eller gentegnes
eller

Jeg ønsker, at gavebrevet skal lyde på ubestemt tid, men være opsigeligt med ét års varsel efter 10 år

Jeg vil gerne kontaktes på følgende telefonnummer: _____ vedr. gavebrevsordningen

Navn: _____

Adresse/Postnr./By _____

Dato: _____ Underskrift: _____

Brevet bedes sendt til: Dansk Europamission · Postboks 60 · 2880 Bagsværd

57 skoler åbnet på tre år

AF HENRIK DUE JENSEN

Dansk Europamission takker vore venner for de mange bidrag, vi har modtaget siden 2005 til oprettelse af skoler. Der er i alt blevet indviet 57 skoler, og 1663 unge piger er begyndt på en syuddannelse. Omkring 1050 piger har indtil videre færdiggjort deres syuddannelse, og mange oplever, at deres liv er blevet forandret positivt efter denne uddannelse. Typisk tjener pigerne efter endt uddannelse fire gange så meget, som da de måtte arbejde i hjemmet for bedrestillede familier, på fabrik eller på stenfabrikker til omkring 7 kr. om dagen.

Målet for resten af 2008 er at starte 43 nye skoler blandt de fattige kristne i Pakistan.

En skole oprettes ud fra private kristne hjem eller i en kirkebygning. Hver skole benyttes i omkring et år. Der er samtidig med skolerne blevet plantet 27 kirker som følge af Dansk Europamissions støtte til arbejdet.

Du kan hjælpe os ved at støtte en piges syuddannelse for kr. 1350. Det svarer til ca. 115 kr. om måneden. Det koster ca. 35.000 kr. at støtte en hel skole.

En glad gruppe piger fra en af vore skoler.

Sigøjnere

Engle på besøg

Hjælp til Bulgarien

Kirken i Burgas, hvor Stefan Dimitrov er leder, har i efteråret 2007 modtaget nødhjælp fra Sarons Slette. Nødhjælpen har hovedsageligt bestået af tøj og sko, som efter den obligatoriske toldkontrol m.m. vil være klar til distribution i februar i år. Men kort tid før jul ringede Stefan og spurgte mig, om Dansk Europamission kunne hjælpe med at give mad til fattige sigøjnere, for det var ikke nok, at disse mennesker havde varmt tøj på kroppen, de måtte også have mad i maven. Vi har derfor givet 327 kasser mad til de fattigste sigøjnerfamilier, som bor i huse lavet af pap, træ og mudder.

Mad til de fattige sigøjnere

Stefan har sendt en tilbagemelding fra nogle af de fattige sigøjnerfamilier, og den vil jeg gerne dele med jer: *"I dag er det den 9. januar. Vi har kørt i en lille bil op til en landsby, som hedder Vratica. Bilen var fuld af kasser med mad, som er doneret af Dansk Europamission. Da vi ankom i landsbyen om eftermiddagen, var det meget koldt. Temperaturen var -8 grader. Nogle børn løb rundt i gaderne uden sko på. Vi tog nogle af kasserne og bragte dem til den kristne familie, som havde fire børn.*

Alle mennesker er utroligt fattige i disse landsbyer. De er alle sigøjnere. Vi bankede på døren og kom indenfor i et skur med to rum. De havde en brændeovn i det ene rum, hvor hele familien opholdt sig. Vi gav dem tre kasser mad, og børnene greb ud efter chokoladen, og faderen tog en salami, og der opstod stor

tumult og glæde i det lille bus. 'Tak, himmelske Fader, at du har givet os mad i dag,' råbte moderen. Familien havde ikke haft noget at spise i tre dage, og fordi sneen lå meget højt, kunne de ikke gå ud i skoven og lede efter svampe, som de normalt levede af. 'Nu ved vi, at Gud nok skal sørge for os,' sagde moderen, hvorefter vi alle tog hinandens hænder, takkede, sang og bad sammen, før vi atter kørte hjem."

Vanskeligt at være kristen og sigøjner

Det tog Stefan og hans mandskab nogle dage at fordele alle kasserne med mad. De mødte mange af de kristne sigøjnere, som ofte kan føle sig glemt og forladt i samfundet, for når de bliver kristne, udstødes de normalt af fællesskabet mellem sigøjnere. Samtidig vil det omkringliggende samfund ofte være meget skeptiske over for dem. Derfor overlades de kristne sigøjnere ofte til en hård og fattig skæbne.

Elendigheden er stor blandt de kristne sigøjnere i Bulgarien – men glæden over at tilhøre Jesus er større. Når sigøjnermenigheden samles til bøn, sang og samvær i barakken, som udgør deres kirke, har de en hengiven sang og glæde til Gud. "Ingen kan synge og danse som disse sigøjnere," fortalte Stefan.

Gud sendte sine engle i vor nød

En anden tilbagemelding fra Stefan vil jeg også gerne dele med jer. Den leder tankerne hen på Davids salme 86: *Vend dit øre mod mig, Herre, og svar mig, for jeg er hjælpeløs og fattig.* Lad dette være en trøst og op-

e i sneen

AF BENJAMIN BACH, NETVERKSKOORDINATOR

Endnu en kristen sigøjnerfamilie modtager hjælp fra Dansk Europa-mission i form af en kasse mad.

De kristne sigøjneres buse er dårlige og kolde i vinterhalvåret. Men med varme og glæde modtog de ældre kvinder i landsbyen hjælpen. De græd af glæde og priste Gud, for nu kunne de endelig få noget at spise.

muntring til os, brødre og søstre, at kampen for det daglige liv og den evige frelse kæmper vi ikke alene. Cenko Ianks Mihsilovi fra landsbyen Prohod fortæller:

"Jeg ved, at jeg er en mand og en fader og må udvise styrke, men da jeg vågnede og så, at alt var blevet hvidt af sneen, og at den lå så højt, at nogle i byen ikke kunne komme ud af deres buse, sagde jeg til mig selv – nu skal vi dø! For ingen vil tænke på os i dette vejr.

Vi tog vores seks børn ind i ét rum, lagde os sammen for at holde varmen, og så bad jeg. 'Herre, hjælp os, vi er sultne, og vi ser ingen udvej.' Dernæst faldt vi i søvn. Midt på dagen vågnede jeg, fordi nogen ude fra gaden råbte: 'Er her nogen? Åbn døren!' Det var vores præst fra kirken i Sredec sammen med to brødre. De kom indenfor og satte fire kasser på gulvet og bragte hilsner til os.

Da de forlod os, indså jeg, at Gud netop denne dag havde sendt engle til os for at frelse os. Det var et mirakel. Pludselig så vi ikke længere mændene. Hvordan de kom til vores landsby, hvordan de tog væk, ved jeg ikke. Men for os var det et stort vidnesbyrd: Det har vist os, at vi ikke er alene, og at Gud er stor imod os!"

Med bare tæer og i alt for lidt tøj gik børnene rundt i sneen, forundrede over, at så mange mennesker pludselig kom til deres landsby. Tænk, at nogen vil kæmpe sig gennem sneen alene for vores skyld!

Lys og håb i et mørkt landskab

AF TIM PETERS, SYDKOREA

“Du har hørt, hvad de hjælpeløse ønsker, Herre, du giver dem mod, du lytter til dem. Du skal skaffe den faderløse og den undertrykte ret, så mennesker ikke længere skal øve vold i landet..” (Salme 10:17-18)

Man kan ikke skjule den kendsgerning, at 2007 har budt på større udfordringer og modgang for kristne involveret i arbejdet med at beskytte kriseramte nordkoreanere i Kina og dets nabolande. I takt med, at det kinesiske lederskab er gået ind i slutfasen af forberedelserne til De olympiske Lege i Beijing i 2008, er forholdene for nordkoreanske flygtninge i skjul og for de aktivister, som hjælper dem, i stigende grad blevet vanskelige og farefulde. Til trods for det olympiske motto “Hyld menneskeheden” har det kinesiske lederskab valgt at håndtere de nordkoreanske flygtninge inden for landets grænser på nogenlunde samme måde, som en husmoder forsøger at udrydde skadedyr så som kakerlakker eller mus. Overvågningskameraer med varme- og bevægelsessensorer er blevet stillet op langs floden Tumen, så man kan opdage flygtninge, som forsøger at krydse floden. Der er blevet indsat ekstra grænsepatruljer på begge sider af floderne Tumen og Yalu. Flere krist-

ne aktivister er blevet arresteret og fængslet.

Deportering fortsætter

Den kinesiske praksis med at deportere nordkoreanske flygtninge til hjemlandet gælder stadig. Ved at sende dem tilbage til fængsel, tortur og måske oven i købet hurtig eksekution i deres hjemland Nordkorea søger kinesiske embedsmænd forgæves at “løse” flygtningeproblemet ved simpelt hen at fjerne dem fra kinesisk jord.

12-årig for vild i junglen

Til trods for de aktuelle forfærdelige forhold, som er beskrevet ovenfor, får selve modgangen beretningerne om nordkoreanske flygtninge, som er blevet reddet og som har fået mad og husly og har oplevet Jesu kærlighed, til at skinne endnu klare end før. Samarbejdet mellem Dansk Europamission og Helping Hands Korea (HHK) gør fortsat en vital forskel i mange flygtnings liv. Tag f.eks. Hyang-i. I april var hun blandt en gruppe på ni flygtninge, som kom sikkert over den kinesisk/laotiske grænse. Flygtningenes lettelse var dog af kort varighed. Otte ud af de ni blev taget til fange af den laotiske grænsepatrulje efter en desperat jagt gennem et ‘ingenmandsland’ af subtropisk skov nær grænsen. Flygtningene stod i overhængende fare for at blive sendt tilbage til Kina, hvilket er en almindelig praksis hos de laotiske grænsevagter. Hvad der gjorde situationen endnu mere tragisk, var, at den 12-årige Hyang-i i den vilde kamp i junglen for at undgå de laotiske sol-

dater blev skilt fra sine otte ældre rejsekammerater og for vild i junglen.

En lille gruppe kristne aktivister gik i forbøn for at finde en måde, hvorpå man kunne redde denne gruppe på ni personer, hvis liv syntes at hænge i en tynd tråd. Ved Guds nåde blev det muligt for en aktivist i Laos at finde en mellemmand, som i den “11. time” var i stand til at forhandle sig frem til løsladelsesbetingelser for de otte. Billedet viser det lykkelige møde mellem HHKs Tim og disse flygtninge i hovedstaden Vientiane. I et stille og afsides rum på en restaurant blev der frembåret bøn og taksigelse til Herren for Hans vejledning og frelse!

Fundet

Hyang-i satte uden tvivl sin skytsengel på overarbejde den dag, da hun ved forsynets hjælp blev fundet af en kroejer i grænseområdet og taget i varetægt hos ham, indtil den trofaste koreanske kristne søster Irene blev i stand til at rejse til området og bringe hende i sikkerhed i landets hovedstad og genforene hende med hendes kære! (se foto)

Løsladt fra et kinesisk fængsel

Den begrænsede plads i bladet hindrer mig i at dele flere detaljer om nordkoreanske forældreløse børn og familier, som har fået husly, og om en trofast kristen aktivist, som på mirakuløst kort tid – takket være mange bønner og til dels samarbejdet mellem DE og HHK - er blevet løsladt fra et kinesisk fængsel.

Facit er, at DE med sine vidunderlige donorer har gjort en vital forskel i over 100 kriseramte nordkoreaneres liv i 2007. For det skal der fra alle i Helping Hands Korea lyde et stort og dybfølt TAK!

12-årige Hyang-i blev reddet af kroejer.

Tim Peters sammen med de 8 flygtninge fra Nordkorea.

Vil I vide mere om den forfulgte kirke?

Dette spørgsmål vil vi gerne rette til menigheder, kirker, skoler og andre interesserede i Midt- og Vestjylland.

Vi arrangerer en prædikenuge i uge 39 (22. - 28. september). I alt kommer vi syv prædikanter. Vi har inviteret Jeff Hammond fra Indonesien og Kristin Seljebakken fra Kirgistan, Poul Thomsen fra Sarons Slette i Gatten samt fire medarbejdere fra Dansk Europamissions kontor i Bagsværd.

Hvis I gerne vil invitere os til at fortælle de forfulgtes vidnesbyrd, ellers, sætte fokus på menneskerettigheder eller på anden måde skabe opmærksomhed og dialog omkring de forfulgte, så kontakt netværkskoordinator Benjamin Bach på telefon 44 44 13 13 eller email benjamin@dan.eu.dk

Husk det ord, jeg sagde til jer: En tjener er ikke større end sin herre. Har de forfulgt mig, vil de også forfølge jer; har de holdt fast ved mit ord, vil de også holde fast ved jeres. (Jobs Bog kap. 15 v. 20).

Billedet er taget i Tyrkiet fra en af de kirker, hvor kristne iranske flygtninge opholder sig. Væggen med dette billede og andre motiver af lidelseshistorien udgør de fysiske rammer for søndagsskoleundervisningen i disse iraneres kirke.

Nyt om SAT-7 KIDS

FRA BLADET UPLINK

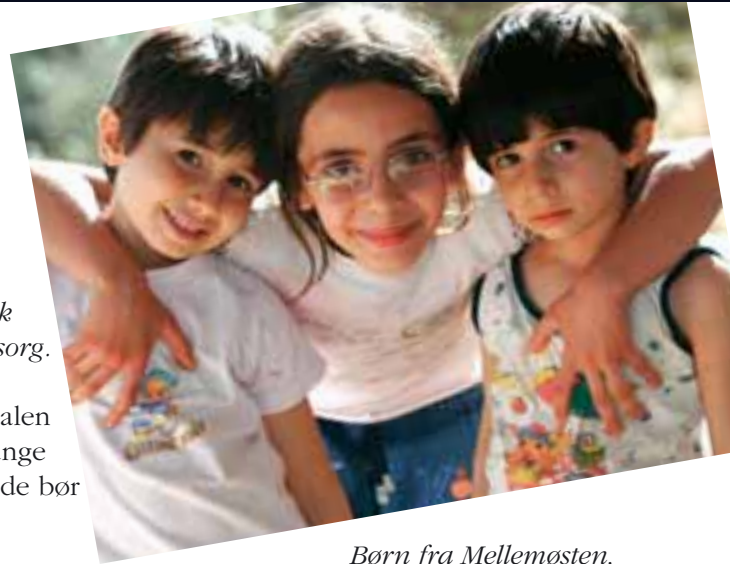
SAT-7 Kids gør andet og mere end blot producere og udsende programmer. SAT-7-Kids-holdet har også sin egen seerafdeling, som regelmæssigt korresponderer med sine seere og ofte sender dem gaver, præmier og blade. Det blad, som produceres, når der er penge til det, er en velsignelse for mange unge seere, som siger, det hjælper dem til at føle sig værdsatte. En ung seer skrev for nylig:

*Hej As Sanabel
Jeg vil gerne takke jer mange gange, fordi I har sendt mig As Sanabel-bladet. Jeg nød at kunne vise det til alle mine venner i skolen, og de*

kunne ikke forstå, at programmet sender mig så mange, smukke gaver. Tak for jeres kærlighed og omsorg.

De programmer, som kanalen sender, hjælper også de unge seere til at lære, hvordan de bør leve:

*Kære Gedo (bedstefar) Kbalanes
Jeg hedder Rose, og jeg ser regelmæssigt udsendelsen "Gedo Kbalanes".
Jeg er så glad, fordi jeg lærer mange ting af det program. I et afsnit lærte jeg, at man ikke skal sige: "Hvorfor får hun noget, når jeg ikke gør!" I lærte mig om problemet jalousi og*

Børn fra Mellemøsten, der ser SAT-7 Kids.

forklarede mig betydningen af Andet Korintrebrev kap. 11 vers 2.

Tusind tak. Jeg håber, at I vil tænke på mig som jeres ven.

Politiet chikanerer ofre for religionsforfølgelse i Indien

AF VISHAL ARORA

Betjente fængsler kristne, efter at de er blevet overfaldet af hindu-ekstremister i Karnataka.

Hinduekstremister i Indien sætter i deres felttog mod kristne i stigende grad deres lid til et nøglevåben: politibetjente.

Det lokale politi i Bangalore arresterede og chikanerede for nylig fem medarbejdere fra den indiske Kristi Kirke, efter at hinduekstremister havde angrebet de kristne i delstaten Karnatakas hovedstad. Overfaldsmændene havde den 19. november slået Shaijus Philip og fire andre på CMH-vejen i Indira Nagar-området i Bangalore, mens de prædikede om Kristus.

“En mand, som holdt et videokamera, slog mig i ansigtet, mens han rettede kameraet mod os, og andre holdt os i kraven,” fortalte Philip til nyhedstjenesten Compass. “En kæmpestor fyr blev ved med at slå løs på os, alt imedens han talte grimt om kristendommen, Kirken og os. De fik fat i yderligere tre brødre, som stod der, tilkaldte politiet og beskyldte os uretmæssigt for forskellige forbrydelser.”

Politiet fra politistationen i Indira Nagar arresterede de fem kristne og lod overfaldsmændene gå fri. De kristne blev ført til den lokale dommer, som varetægtsfængslede dem. I fem dage opholdt de sig i Bangalore Centralfængsel.

“De kristne blev arresteret for at krænke hinduers religiøse følelser,” sagde en politiassistent fra politistationen i Indira Nagar, som nægtede at opgive os sit navn. “Vi anlagde også sag mod deres overfaldsmænd.” På spørgsmålet om, hvorvidt nogle af angriberne var blevet arresteret, påberåbte politiassistenten sig uvidenhed. Han sagde, at der var undersøgelse i gang mod både hindu-

erne og de kristne, og at det ikke var ham, der håndterede sagen mod ekstremisterne.

En af de kristne, som ønskede at være anonym, sagde, at de havde syntes, at politiet var “aldeles forudindtaget” mod kristendommen. “De nægtede at lytte til os og nægtede endda at lade os læse det klagemål, som var blevet rejst mod os,” sagde den kristne. “De tvang os til at underskrive klagen og truede os sågar med frygtelige konsekvenser, hvis vi forlangte noget.” Han tilføjede, at en af de betjente, som førte dem til fængslet, så en pornofilm på sin mobiltelefon. “De advarede os også om, at politiet inde i fængslet ville fjerne vores værdigenstande og penge og muligvis aldrig give os dem tilbage.”

Fængselsvagten tog ganske rigtigt nogle penge fra dem, men fortalte dem, at enhver anden i hans position ville have taget mange flere. “Han beordrede os også til at tage vores bukser af, som selvfølgelig ikke ville blive returneret.”

Den kristne gjorde også opmærksom på korrupsionen i fængslet og fængslets dårlige tilstand.

“Selv om vi var trætte efter torturen, ukvemsordene og berøvelsen af vore fundamentale rettigheder, fandt vi det svært at sove, eftersom gulvet og rummet dels var meget koldt, dels myldrende fuldt af myg,” sagde han. “Vi blev bedt om at tage kostene fra vaskerummet og feje gulvet, trapperne, gangene og gårdspladserne, der hørte til to bygninger, der rummede mange celler. Da vi var færdige med det, slog en betjent Robert [en af de kristne] med en stok og bad os rense alle pletterne fra folks spyt af væggene og samle alle

cigaretskoddene op fra gulvet..”

De fem indsatte fik senere tør ris på to tallerkener til morgenmad, som de på en eller anden måde fik slugt ved hjælp af vand fra vaskerummet.

Behov for reform

Forkæmpere for menneskerettighederne har længe krævet reformer i politisystemet. “Politiet, som man forventer, skal beskytte alle borgere mod kriminelle overfald, viser sig ofte at have en hemmelig forståelse med den siddende regering om at organisere religionsrelateret vold eller chikanere ofrene i håb om at modtage bestikkelse,” sagde en repræsentant for Det kristne Advokatsamfund (Christian Legal Association, CLA).

Indiens højesteret gav den 22. september 2006 regeringen ordre til at få alle delstater til at reformere deres politiforvaltninger, men retskendelsen er endnu ikke blevet implementeret. Et af rettens direktiver foreskriver, at delstaterne skal danne sikkerhedskommissioner, som skal sikre, at deres embedsmænd ikke udøver uberettiget magt over eller lægger pres på politiet.

Det hinduistiske nationalistiske Bharatiya Janata Party (BJP) dannede regering sammen med partiet Janata Dal-Secular (JD-S) i Karnataka, indtil delstatsguvernøren i sidste måned erklærede undtagelsestilstand som følge af en dyst mellem de to regeringspartier. I kølvandet på det anspændte forhold mellem de to partier skulle JD(S) efter forlydende have sagt, at BJP forsøger at gøre Karnataka til et religiøst spændt sted.

Føjeligt politi

Politiet i Indien er underlagt politilo-

MØDER I MARTS/APRIL/MAJ

v/ Henrik Ertner Rasmussen

Onsdag den 5. marts kl. 10.00-12.00

Storbycenter Bethesda · Københavns Indre Mission

Rømersgade 17 · 1362 København K

Emne: Den forfulgte kirke · NB: Tilmelding tlf. 33 13 17 15

Onsdag den 12. marts, 26. marts og 2. april

Den forfulgte kirke, jf. ovenfor

Lørdag den 12. april kl. kl. 14.30-20.30

Dansk Europamissions årsmøde i Skjern · Se invitation på bagsiden

Mandag den 12. maj kl. 19.00

Hans Egedes Kirke · Vardegade 10 · 2100 København Ø

Prædiken ved pinsefestvesper

v/ Benjamin Bach

Søndag den 9. marts kl. 10.00

Haraldskirken · Høje Gladsaxe Torv 3 · 2860 Søborg

Særlige bemærkning: Stefan Dimitrov prædiker

Mandag den 24. marts kl. 10.00

Haraldskirken · Høje Gladsaxe Torv 3 · 2860 Søborg

Prædiken

Fredag den 28. marts kl. 18.30-21.30

Indre Mission · Toftgade 4 · Smidstrup · 7000 Fredericia

Emne: Dansk Europamissions arbejde (Fællesspisning)

Onsdag den 9. april kl. 19.30-21.30

Taastrup Menighedshus · Solsortevej 1 · 2630 Taastrup

Emne: Prædiken + Dansk Europamissions arbejde

Særlig bemærkning: Rilya fra Indonesien deltager

Søndag den 27. april kl. 11.00

Samuelskirken · Thorsgade 65 · 2200 Kbh N

Emne: Prædiken ved gudstjeneste + oplæg om Kirgisistan og Svetly Put til kirkekaffe

Søndag den 1. juni kl. 10.00

Haraldskirken · Høje Gladsaxe Torv 3 · 2860 Søborg

Prædiken

v/ Stefan Dimitrov, Bulgarien

Mandag den 10. marts kl. 19.30

Sarons Slette · Svenstrupvej 34, Gatten · 9640 Farsø

v/ Poul Thomsen

Torsdag den 24. april kl. 14.00

Virksundcentret · Livøvej 5, Virksund · 7840 Højslev

Emne: "Omsorg for Østeuropa"

Vil du hjælpe med pakning af nødhjælpsforsyninger?

Alle – erfarne som uerfarne – er hjerteligt velkomne til at deltage i sortering og pakning af nødhjælpsforsyninger i uge 11, den 10. – 13. marts, i uge 16, den 14. – 17. april og i uge 21, den 19. – 22. maj, i Gatten, Himmerland. Brugt tøj og fodtøj i god stand kan sendes til Poul og Elsie Thomsen, eller man kan ringe til dem på tlf. 98 66 30 35 og aftale nærmere.

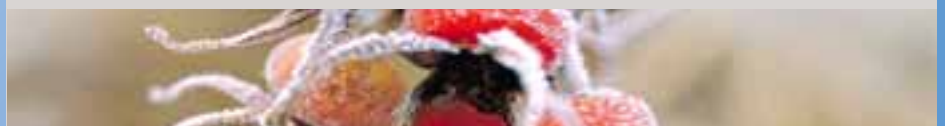
ven af 1861, som blev indført efter opstand mod det britiske herredømme i 1857. Formålet med loven var tilsyneladende at bevare det britiske imperium ved at dæmpe frihedskampen gennem politimagt.

Loven blev udarbejdet på en sådan måde, at den holdt politiafdelingen under imperiets kontrol, da politibetjentene hovedsagelig var indere, som briterne ikke stolede på. Således blev politistyrken bibragt et mandat til at undertrykke folk snarere end at beskytte dem.

“Den eneste forskel i politiforvaltningen i dag er, at politiet nu er under delstatsregeringernes fulde kontrol,” fortalte en CLA-repræsentant Compass. Delstatsindenrigsministeriet kontrollerer alene alle sager, som har at gøre med forflyttelse, suspension eller forfremmelse af høje politibetjente uden at skulle rådføre sig med andre. “Indenrigsministre benytter sig fuldt ud af dette faktum, da der ikke er nogen faste ansættelsesforhold for politichefer,” sagde CLA-repræsentanten. “Hvis topbetjentene nægter at adlyde deres chefers ordrer, vil de straks blive forflyttet.”

Nogle indiske delstater, heriblandt Maharashtra, Gujarat, Kerala, Karnataka, Delhi og Madhya Pradesh, har indført specielle delstatslove, men de er udformet næsten præcist efter loven af 1861. I henhold til den indiske forfatning er lov og orden delstatsregeringernes ansvar. “Især de delstater, som regeres af BJP, har kun sjældent forsvaret ofre for kristenforfølgelse,” sagde kilden fra CLA.

Kilde: *Compass Direct News*
Oversat af *Anne-Marie Langborn*

Pakistan

AF HENRIK DUE JENSEN

1200 "slavearbejdere" blev smidt ud af deres huse, men fik hurtigt hjælp fra Dansk Europamission

For nylig blev 1215 mennesker, hvoraf langt de fleste var kristne, tvunget ud af deres huse i en landsby i nærheden af byen Kasur i Pakistan. Bevæbnede mænd beordrede de fattige jordarbejdere i landsbyen ud af deres huse og ud af landsbyen.

Dansk Europamission fik derfor hurtigt et nødråb fra vor samarbejdspartner i Lahore, der i forvejen er med til at sikre unge piger i området syuddannelse, og som derfor har en naturlig interesse for at hjælpe de forfulgte familier med mad, tøj og rent vand.

Seks mennesker døde af kulde og af de traumatiske hændelser. Deres hjem er blevet taget fra dem. I årtier har de arbejdet i marken som "slaver", men er nu blevet sendt på flugt, fordi de havde ytret ønske om at få et bedre liv og ikke længere fortsætte i slaveriet. Det gjorde de rige jordbesiddere vrede, og nu står disse familier både uden hjem og arbejde.

Familierne manglede de mest grundlæggende ting for at kunne overleve i den barske kulde, og Dansk Europamission sendte derfor hurtigt midler af sted, så familierne kunne få hjælp i løbet af kort tid. 19 personer kørte af sted for at aflevere hjælpen,

som bestod af forskellige madvarer, tæpper, tøj og gaskogere til at lave mad på samt køkkengrej og rent vand.

Disse mennesker bliver diskrimineret og har gennem årtier måttet leve i frygt og undertrykkelse under slaveriagtige forhold. De kan samtidig ikke forvente nogen sympati og handling fra myndighederne, der ofte er lette at bestikke og lukke munden på.

Efter at familierne havde modtaget hjælp fra vort team i området, besluttede 800 af de godt 1215 et stykke tid efter at vandre 50 km til Lahore for at sige tak for den hjælp, de havde modtaget. De var så taknemmelige, at de var villige til at vandre den lange vej for at sige tak. Vor samarbejdspartner var mildest talt forundret over den hændelse.

Nedenstående er beretninger fra de taknemmelige "slavearbejdere" der har modtaget hjælp

Barkat

Jeg hedder Barkat og er 45 år. Min hustru hedder Hamidan og er 40 år. Vi er begge meget glade for at modtage denne hjælp og meget taknemmelige over for Dansk Europamission og pastor Tahir, fordi de har vist

omsorg for os og givet os nødhjælp i forbindelse med denne sørgelige og tragiske hændelse. Jeg ejer et stykke jord og havde bygget to store værelser, som blev ødelagt af de brutale mennesker med hjælp fra det lokale politi, og jeg bor nu under åben himmel sammen med mine fire børn uden de mest basale fornødenheder.

Men nu beder jeg for Dansk Europamission, at de må eksistere længe og få flere pengemidler. Må Gud velsigne Dansk Europamission, så de kan blive ved med at hjælpe trængende mennesker rundt om i verden.

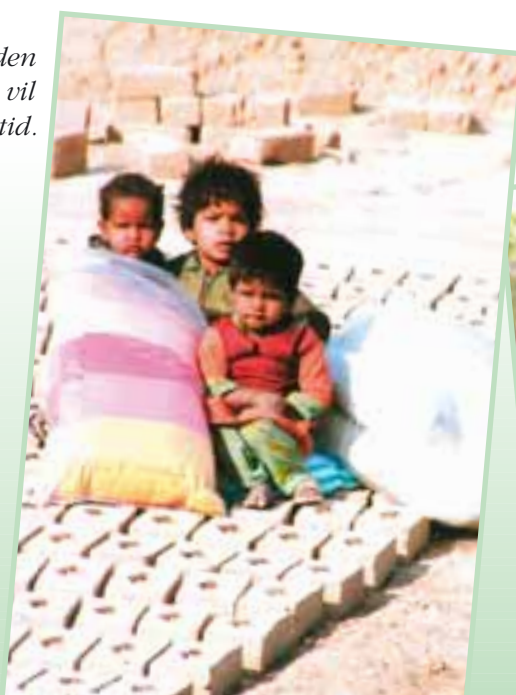
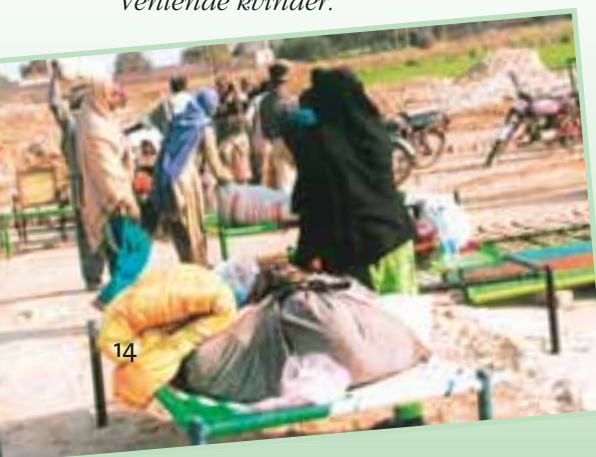
Rehmat

Jeg hedder Rehmat og er 50 år gammel. Min hustru, fru Sheedan Bibi, er 40 år gammel. Vi er begge lykkelige for at modtage nødhjælpssække inkl. gulv, seng, sengelinned, mad, spiseolie og en ovn. Jordbesidderen og hans kammerat tvang os til at flytte fra huset og begyndte straks at ødelægge det. De tillod os ikke engang at samle nogle fornødenheder så som fødevarer og husholdningsartikler. Derfor må vi nu imødesee koldt vejr og sult.

Vi er meget taknemmelige over for Dansk Europamission, som har vist stor omsorg for vores magtesløse folk

Tre børn sidder med tæpper og anden hjælp fra Dansk Europamission, som vil hjælpe dem igennem den svære tid.

Ventende kvinder.

En familie med baby modtager hjælp.

i vores håbløse situation. Vi beder især for Dansk Europamission, at Gud vil velsigne alle deres medarbejdere og bestyrelsesmedlemmer og give dem et langt liv. Vi beder også for pastor Tahir Saleem, som kom til os og spurgte til vore behov og kæmpede for at forsyne os med de ting, der skal til, for at vi kan overleve. Må Gud velsigne jer alle.

Latif

Jeg hedder Latif Masih og er 60 år, og min hustru hedder Rani og er 55 år. Vi har sammen med vores seks børn modtaget en nødhjælpssække. Jeg er taknemmelig over for Dansk Europamission og hele teamet, som har hjulpet os i denne sørgelige tid, hvor ingen vil hjælpe os pga. trusler fra jordbesidderen og hans kammerat. Der er ikke tvivl om, at vores lokale politi også er blevet påvirket af jordbesidderen, og derfor kan vi ikke bede nogen om hjælp.

Vi opløfter vore stemmer til Gud om hjælp, og vi takker Gud for, at der findes nogen som Dansk Europamission, som har sympati for os, og som frygter Gud i deres hjerter. De har hørt vore stemmer og hjulpet os ved at sende os fødevarer, så vi ikke sulter, og andre fornødenheder, så vi kan overleve i denne kolde årstid.

Vi og alle vore familiemedlemmer vil huske på Dansk Europamission og pastor Tahir Saleem, fordi de har vist os omsorg og kæmpet for at forsyne os med de basale fornødenheder,

som vi mistede under overfaldet fra banden, som stjal alt fra os, så vi nu bor hjælpeløse og tomhændede under åben himmel.

Må Gud velsigne jer alle.

Sajan

Jeg hedder Sajan Masih og er 68 år, og min hustru hedder Hamidan Bibi og er 60 år. Vi og vore ni børn er glade for at modtage en nødhjælpssække, som vi har stærkt brug for. Vi kan ikke finde et passende ord for Dansk Europamission, for de har udført et stort arbejde. Vi er alle blevet opmuntrede af det og påskønner, at Dansk Europamission og især pastor Tahir Saleem er kommet og har lyttet til vore problemer

Pastor Tahir Saleem er en Guds mand, som kom til os og hørte vore bekymringer, fordi han har hjerte og sympati for os. Må Gud velsigne Dansk Europamission og deres arbejde. Vi beder især om, at Gud vil give dem flere penge, så de kan fortsætte med at hjælpe nødlidende, fattige og værdigt trængende mennesker rundt om i verden.

Qadir

Jeg hedder Qadir Bux og er 70 år, og min hustru hedder Sharifan Bibi og er 65 år. Vi er begge meget taknemmelige over for Dansk Europamission og pastor Tahir Saleem, som har vist os en særlig opmærksomhed og har forsynet os med basale fornødenheder, fordi vi sulter og ikke har no-

get hjem til beskyttelse af vore børn og os selv mod det kolde vejr og regnen.

Vi bor under åben himmel pga. banden, som kun lever for sig selv, og som tvang os til at flytte fra vores eget hjem og senere ødelagde det.

Vi er fattige, stumme og magtesløse mennesker. Vores slægt havde levet i denne landsby i mange generationer, men nu tillader jordejeren ikke, at vi bor i landsbyen længere, fordi vi ikke ønsker at arbejde til den gamle løn, som blev fastsat for vore forfædre. Dette beløb er ikke tilstrækkeligt, fordi priserne for alle varer nu er steget mere end 100 gange.

Dansk Europamission og pastor Tahir fortjener påskønnelse og taknemmelighed, fordi det, de gør, er der ingen anden, der har turdet gøre. Vi er lykkelige over at modtage fødevarerne og andre ting, så vi anerkender med glæde deres store indsats.

Må Gud velsigne Dansk Europamission, hele deres personale og pastor Tahir for hans omsorg og kamp for at skaffe os de fornødenheder, som vi mistede sammen med vore huse. Endnu en gang ønsker vi Guds velsignelser over jer alle i rigt mål.

(vidnesbyrd oversat af Anne-Marie Sjølander Langhorn)

En tilfreds pige sidder med rent vand i favnen.

Tæpper og anden nødhjælp samles på den kærdkomne seng, som familien har modtaget.

7. februar 2008

Invitation til 44-års-fødselsdag

Kære ven af Dansk Europamission

Det er mig en stor glæde at kunne invitere dig til Dansk Europamissions 44-års-fødselsdag i IM-huset, Finderupsvej 25, 6900 Skjern. Mødet holdes:

Lørdag den 12. april 2008, kl. 14.30 - 20.30

I år har vi valgt at fokusere på Indonesien, den folkerigeste stat i den muslimske verden. Her har der fundet grusomme forfølgelser af kristne sted, men evangeliet udbredes også med stor hast.

De uhyggelige konflikter, som har hærget forskellige områder af Indonesien, kan kun bliv lægges, hvis sand fred og forsoning bliver bragt til veje mellem de forskellige, indbyrdes stridende grupper. Årsmødets hovedtaler, den unge indonesiske kvinde Rilya Simapatti, er dybt engageret både i arbejdet med hjælp til de forfulgte og i freds- og forsoningsarbejdet.

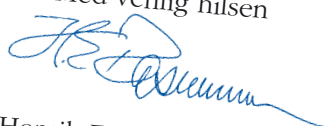
En anden gren af arbejdet, som vi gerne vil fremhæve i år, er mediemission, specielt kristent satellit-tv. Kurt Johansen, som er generalsekretær for SAT-7's nordiske afdeling, vil fortælle om, hvordan denne kristne tv-kanal forandrer både menneskers liv og holdningen hos den muslimske majoritet i den arabiske verden over for de kristne minoriteter.

Dansk Europamissions egne medarbejdere vil også videregive glimt af årets arbejde i billeder og ord. Vi har mødt så mange kristne, som har oplevet forfølgelse på deres egen krop, og vi er blevet så rigt velsignet af dem. Den velsignelse vil vi gerne formidle til alle vore missionsvenner. Derfor håber vi af hjertet, at du vil komme.

Du vil få serveret eftermiddags- og aftenkaffe samt en middag. Du skal blot tilmelde dig senest den 2. april 2008, gerne på vedlagte tilmeldingsblanket eller på tlf. 44 44 13 13.

Vi ser meget frem til at modtage dit svar og ønsker dig samtidig en god påske. Rigtig hjertelig velkommen til Dansk Europamissions fødselsdagsfest den 12. april.

Med venlig hilsen

Henrik Ertner Rasmussen
generalsekretær

JA – jeg kommer til Dansk Europamissions 44-års-fødselsdag
lørdag den 12. april 2008 kl. 14.30 - 20.30 i Skjern

Navn: _____

Adresse: _____

Tlf.: _____ Evt. E-mail: _____

Eftermiddagskaffe Skriv venligst antal: _____ person(er)

Middag Skriv venligst antal: _____ person(er)

Aftenkaffe Skriv venligst antal: _____ person(er)

Bemærkninger: _____

Tilmeldingen ønskes senest den 2. april 2008.

Send din tilmelding til:

Dansk Europamission · Postboks 60 · 2880 Bagsværd

Du kan også tilmelde dig på. www.daneu.dk

Hebr. 13,3:

"Kom de fængslede i bu, som om I var deres medfanger. Tænk på dem, der mishandles, I har jo også selv et legeme!"

Gal. 6,2:

"Bær hinandens byrder, således opfylder I Kristi lov!"